



Warszawa, 28 lipca 2025 r.

WRD.5133.2.89.2025.UD

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie § 15 ust. 1 i 4 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. 2021 r., poz. 56) w zw. z art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1292 ze zm.),

- zawiadamiam o zamiarze włączenia – **karty ewidencyjnej domu letniskowego, położonego w Józefowie przy ul. W. Reymonta 18, działka ew. nr 39/5 obr. 0091, gm. Józefów, pow. otwocki**, do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Informuję, iż MWKZ realizując ustawowo określone zobowiązania z zakresu ochrony zabytków województwa mazowieckiego sporządza dokumentację tychże w postaci kart ewidencyjnych zabytków nieruchomych. Karta taka jest standardowym, podstawowym źródłem informacji o historii, strukturze i stanie zachowania zabytku – i jako taka stanowi dokumentację pomocniczą, przechowywaną w archiwum WUOZ w Warszawie. Należy też dodać, że czynność ewidencjonowania zabytków nie dotyczy wyłącznie obiektów o ponadprzeciętnych walorach zabytkowych, nie przekłada się również na obligatoryjny wpis zabytku do rejestru zabytków. Przekłada się jednakże na konieczność włączenia zabytku do gminnej ewidencji zabytków nieruchomych.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa, a zgodnie z art. 22 pkt. 4 i 5 tejże ustawy, w gminnej ewidencji zabytków (prowadzonej przez organy samorządu terytorialnego w formie kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy) powinny być ujęte zabytki nieruchome: wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji oraz inne zabytki wyznaczone przez wójta/burmistrza/prezydenta miasta w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Natomiast zgodnie z § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o włączeniu tej karty, sporządzeniu nowej karty ewidencyjnej zabytku, o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków lub o wyłączeniu tej karty wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia niezwłocznie właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem. Wojewódzki konserwator zabytków o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o sporządzeniu nowej karty ewidencyjnej zabytku albo o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków zawiadamia właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem, na co

najmniej 14 dni przed planowanym terminem włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków albo wyłączenia tej karty z wojewódzkiej ewidencji zabytków (§ 15 ust.4 ww. rozporządzenia).

ZASTĘPCA MAZOWIECKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
KONSERWATORA ZABYTEKÓW

/-/

Anna Grudzińska
/podpisano elektronicznie/

Załącznik:

1. Projekt karty ewidencyjnej (opr. L. Głazewska-Dańko, 2025)

Otrzymują:

1. Pani Barbara Morawska-Jankowska (adres w aktach sprawy)
2. Aa (WRD UD)

Do wiadomości

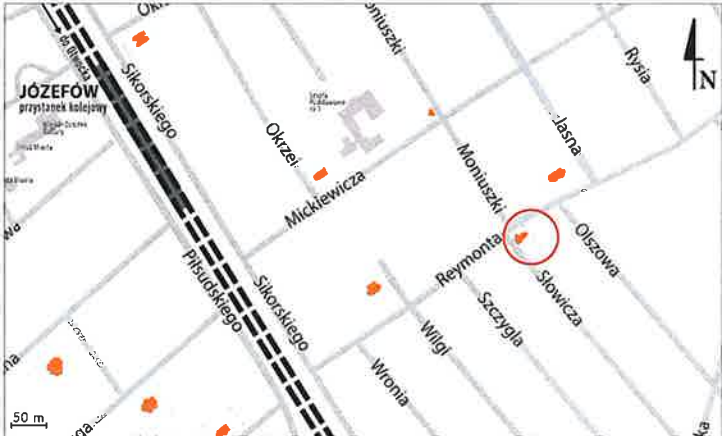
1. Gmina Miasto Józefów, ul. Kardynała Wyszyńskiego 1, 05-420 Józefów (e-Puap)
2. Starostwo Powiatowe w Otwocku, ul. Górna 13, 05-400 Otwock (e-Puap)

Kwalifikowany podpis elektroniczny ma skutek równoważny podpisowi własnoręcznemu (art. 25 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE).

Niniejszy wydruk pisma, na podstawie art. 39³ kodeksu postępowania administracyjnego, nie wymaga podpisu odrębnego. Pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Wydruk pisma stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego. Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby, która pismo podpisała, a także identyfikator pisma nadawany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane – w załączeniu.

Potwierdzam zgodność wydruku z dokumentem wydanym w postaci elektronicznej:

Identyfikator dokumentu	577215.2089312.2518938
Nazwa dokumentu	Józefów, ul. W. Reymonta 18, zam. wł. do WEZ.pdf
Tytuł dokumentu	Józefów, ul. W. Reymonta 18, zam. wł. do WEZ
Sygnatura dokumentu	WRD.5133.2.89.2025
Data dokumentu	2025-07-28 16:55:34
Skrót dokumentu	CEE4AA1260A544D05A294F6BB329F41E0C4C3D AE
Wersja dokumentu	1.4
Data podpisu	2025-07-28
Sygnatariusz	Anna Grudzińska
Stanowisko	Zastępca Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
	EZD 3.126.43.43.
Data wydruku:	2025-07-29 08:37:59
Autor wydruku:	Dudek Urszula

Lp. 34/a		
WEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU	
1. Nazwa	2. Czas powstania	3. Miejscowość
Dom letniskowy	przed 1925	Józefów
7. Fotografia z opisem wskazującym na orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym		4. Adres
 		Reymonta 18 05-420 Józefów obr. 91 działka 39/5
		5. Przynależność administracyjna
		województwo mazowieckie powiat otwocki gmina Józefów
6. Formy ochrony		
  		
Widok od strony północno-zachodniej, od ulicy Reymonta. Fot. 2020 Widok od narożnika ulic Reymonta i Słowicza, przed zmianą poszycia dachu z dachówki ceramicznej na blachodachówkę, Fot. 2008 Jeden z zachowanych pieców. Fot. 2020		

8. Historia, opis i wartości

Józefowska ulica Reymonta jest dawną granicą pomiędzy gruntami Emiliano-wa, a wcześniej majątku Świdry Małe, należącymi administracyjnie do Zerznia a Ryciami, wsią istniejącą od XVIII w granicach majątku Wiązowna. Dopiero w 1939 roku przyłączono Rycice do gminy Letnisko Falenica, ale rolnicy i rze-mieślnicy wsi dołączyli do organizatorów letnisk i grup obsługujących gości już od dawna. Stefan Kos, cieśla i stolarz, na swojej ziemi leżącej po stronie Rycic, wybudował dwa zimowe domy pod koniec lat 20. XX w. i zamieścił w prasie ogłoszenie o sprzedaży. Dom przy Reymonta kupił Józef Bernhaut, adwokat, drugi, bliżej Świdra przy ulicy Słowiczej, sędziego Henryk Bujalski. Po 2008 r. zmieniono poszycie dachu z dachówki ceramicznej na blachodachówkę. Obecnie dom znajduje się w rękach córki inwestora, jest wynajmowany.

Dom całoroczny drewniany, parterowy na podmurówce i podwalinie, z nie-użytkowym poddaszem, przykryto dwuspadowym naczółkowym dachem po-krytym obecnie blachodachówką. Wejście od podwórza poprzedza obszerna sień, usytuowana po lewej stronie bryły głównej budynku, prawdopodobnie dobudowana wtórnie. Dwie werandy, jedna od strony ulicy Reymonta fronto-wa, niesymetrycznie ustawiona (przykryta dachem niskim 3-spadowym), dru-ga z północno-wschodniego szczytu (dach z niewielkim dodatkowym szczytem z ciesielską dekoracją) są zabudowane, częściowo oszklone. Elewacje oszalo-wane profilowanymi deskami ułożonymi naprzemiennie, zachowano obróbki ciesielskie w szczytach dachu, opaski okien, wycinany gzyms, okiennice. Stolar-ka okienna częściowo oryginalna, okna skrzynkowe z zachowanymi okuciami i zamknięciami zwrotnicowymi. Na werandę ustawioną w szczycie prowadzą z ogrodu betonowe wywinięte schody zakończone okrągłymi słupami z waza-mi na kwiaty. We wnętrzach zachowano wciąż używaną białą kuchnię kafłową, oraz piec (nieużywane) z wzorzystych kafli w kolorach brązowym i zielonym.

Dom świadczy o historycznych przekształceniach wsi w letnisko, o zaintere-sowaniu, jakim cieszyły się bliskie rzeki Świdra tereny w środowisku prawni-czym lat 30. XX wieku (ten rejon Józefowa upodobał sobie też inni adwokaci i sędziowie). Zachowany w swojej głównej bryle oryginalny dom, mimo zmian w obrębie werand, pokazuje świadomy zamysł lokalnego rzemieślnika – cieśli. Przypomina proporcjami i sposobem wykonania bardziej solidny wiejski dom z elementami zdobień, niż budowane po sąsiedzku wysokie letniskowe wille. Może być podstawą do głębszych badań naukowych architektoniczno-kon-serwatorskich. Większość drewnianej zabudowy wiejskiej Rycic została prze-kształcona całkowicie lub zastąpiona domami murowanymi.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek zamieszkały, w stanie dobrym.

Źródła: Prasa warszawska lat 20. i 30. XX w.; Plany Bema, Starostwo Powiatowe w Otwocku; Rozmowy z właścicielką i sąsiadami.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Lidia Głazewska-Dańko

4 czerwca 2025

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków